Súd:	Okresný súd Nitra
Spisová značka:	19C/64/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4117223513
Dátum vydania rozhodnutia:	12. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Katarína Moravčíková
ECLI:	ECLI:SK:OSNR:2021:4117223513.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou JUDr. Katarínou Moravčíkovou, v spore žalobcu: PhDr. O. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. W. XXXX/X, G., zastúpený Advokátska kancelária Valko Marián & partners s.r.o., so sídlom Porubského 2, Bratislava, IČO: 35 916 192, proti žalovaným: 1) FZ Trans s.r.o., so sídlom Bulharská 70, Bratislava, IČO: 46 676 830, 2) J. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. I. XXX, zastúpený Advokátska kancelária LÖWY&LÖWY s. r. o., so sídlom Slowackého 56, Bratislava, IČO: 47 236 230, o ochranu osobnosti a náhradu škody, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný v 1. rade je povinný zdržať sa šírenia nepravdivých tvrdení o tom, že:

- žalobca oslovil zástupcov spoločnosti STAVTEX, s.r.o. a ponúkol im, že sa postará o uhradenie všetkých záväzkov spoločnosti STRABAG Pozemné a inžinierske staviteľstvo s. r. o., so sídlom Mlynské nivy 61/A, 820 15 Bratislava, IČO: 31 355 161 voči spoločnosti STAVTEX, s.r.o. pod podmienkou, že zástupcovia spoločnosti STAVTEX, s.r.o. budú súhlasiť s prijatím „obchodného návrhu“ žalobcu, ktorý mal spočívať v požiadavke „zohnať finančné prostriedky v hotovosti vzhľadom na vyplatenie odmien za sprostredkované zákazky, a to aj pre osoby, ktoré by mohli mať blízko určitým politickým kruhom“;

- spoločnosť STRABAG Pozemné a inžinierske staviteľstvo s. r. o. neuhradila záväzky voči spoločnosti STAVTEX, s.r.o. v dôsledku neprijatia „obchodného návrhu„ žalobcu zo strany zástupcov spoločnosti STAVTEX, s.r.o., ktorý mal spočívať v požiadavke „zohnať finančné prostriedky v hotovosti vzhľadom na vyplatenie odmien za sprostredkované zákazky, a to aj pre osoby, ktoré by mohli mať blízko určitým politickým kruhom“;

- akýchkoľvek iných tvrdení, ktoré sa nezakladajú na pravde a predstavujú skutkové tvrdenia alebo hodnotiace úsudky, ktoré môžu byť spôsobilé poškodiť osobnostné práva žalobcu, počínajúc dňom nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný v 1. rade je povinný ospravedlniť sa žalobcovi listom, vyhotoveným a odoslaným doporučene na adresu žalobcu (PhDr. O. T., M. W. XXXX/X, XXX XX G.), na vlastné náklady žalovaného v 1. rade, v lehote 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku, v nasledovnom znení: „Spoločnosť FZ Trans s.r.o., so sídlom Bulharská 70, 821 04 Bratislava, IČO: 46 676 830, zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, odd.: Sro, vl. č. 83123/B, ako právny nástupca zaniknutej spoločnosti STAVTEX, s.r.o., naposledy so sídlom Braneckého 20, 949 01 Nitra, IČO: 47 452 676, a naposledy zapísanej v obchodnom registri Okresného súdu Nitra, odd.: Sro, vl. č.: 35543/N, sa ospravedlňuje pánovi PhDr. O. T., narodenému XX.XX.XXXX, bytom M. W. XXXX/ X, XXX XX G., za šírenie nepravdivých informácií o tom, že:

- žalobca oslovil zástupcov spoločnosti STAVTEX, s.r.o. na chodbe po stretnutí zástupcov spoločnosti STAVTEX, s.r.o. s Ing. H. V. a Ing. T. O. a ponúkol im, že sa postará o uhradenie všetkých záväzkov spoločnosti STRABAG Pozemné a inžinierske staviteľstvo s. r. o., so sídlom Mlynské nivy 61/A, 820 15 Bratislava, IČO: 31 355 161 voči spoločnosti STAVTEX, s.r.o. pod podmienkou, že zástupcovia

spoločnosti STAVTEX, s.r.o. budú súhlasiť s prijatím „obchodného návrhu“ PhDr. O. T., ktorý mal spočívať v požiadavke „zohnať finančné prostriedky v hotovosti vzhľadom na vyplatenie odmien za sprostredkované zákazky, a to aj pre osoby, ktoré by mohli mať blízko určitým politickým kruhom“;

- spoločnosť STRABAG Pozemné a inžinierske staviteľstvo s. r. o. neuhradila záväzky voči spoločnosti STAVTEX, s.r.o. v dôsledku neprijatia „obchodného návrhu“ PhDr. Tomáša Moca zo strany zástupcov spoločnosti STAVTEX, s.r.o., ktorý mal spočívať v požiadavke „zohnať finančné prostriedky v hotovosti vzhľadom na vyplatenie odmien za sprostredkované zákazky, a to aj pre osoby, ktoré by mohli mať blízko určitým politickým kruhom“.

III. Žalovaný v 1. rade je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 5 000 eur ako náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti žalobcu do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalovaný v 1. rade je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 5 000 eur ako náhradu škody vzniknutej neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti žalobcu do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Súd žalobu voči žalovanému v 2. rade zamieta.

VI. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v 1. rade v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

VII. Žalovanému v 2. rade priznáva nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou súdu dňa 26.06.2017, sa žalobca domáhal od žalovaných v 1. a 2. rade, aby sa zdržali šírenia nepravdivých tvrdení o tom, že by sa mal žalobca dopustiť korupčného konania, na ktoré poukázali žalovaní v 1. a 2. rade v listoch zo dňa 03.05.2017 a dňa 03.07.2017. Okrem toho žiadal, aby sa mu obaja žalovaní ospravedlnili listom, a to za šírenie nepravdivých informácií o osobe žalobcu a jeho spôsobu konania, zaplatili žalobcovi sumu 5 000 eur ako náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za neoprávnený zásah po práva na ochranu osobnosti žalobcu ako aj sumu 5 000 eur ako náhradu škody vzniknutej neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti.

2. Okresný súd Nitra (ďalej ako súd) rozhodol vo veci rozsudkom zo dňa 14.04.2020, č. k. 19C/64/2017-850 tak, že žalobu zamietol, žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal a žalovanému v 2. rade priznal tento nárok v rozsahu 100%.

3. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca. Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 24.06.2021, č. k. 9Co/127/2020-968, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa podrobne vyjadril k námietkam žalobcu a skonštatoval predčasnosť záveru súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby na ochranu osobnosti, ako aj náhradu škody, voči obom žalovaným. Vo vzťahu k vecnej legitimácii žalovaného v 1. rade súd skonštatoval jej nedostatok len vo vzťahu k nároku na ochranu osobnosti a neposudzoval dôvodnosť nároku žalobcu v tom smere, či došlo k zásahom do osobnostných práv žalobcu, či mu vnikla nemajetková ujma, ako aj škodu, ktorú si voči obom žalovaným uplatnil. Ďalej uviedol, že súd prvej inštancie nerozlišoval prechod práv a povinností pri zlúčení pôvodne žalovaného s terajším žalovaným v 1. rade ako jeho nástupcom pri každom nároku zvlášť. Vytkol nepreskúmateľnosť rozsudku súdu prvej inštancie v časti nároku na náhradu škody, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces strán sporu pre absenciu odôvodnenia ohľadom tohto nároku.

4. Súd prvej inštancie mal v ďalšom konaní opätovne posúdiť pasívnu vecnú legitimáciu žalovaných v 1. a 2. rade, ako aj ich prípadnú spoločnú zodpovednosť za žalobcom uplatnené nároky, a to okrem už aplikovaných ustanovení aj za aplikácie § 266 Obchodného zákonníka na danú vec. Mal zohľadniť aj rozhodnutie NS SR publikované pod R 128/2014, vyporiadať sa s odvolacími námietkami žalobcu

ohľadne trov konania a posúdiť petit žaloby vo vzťahu k tomu, že v priebehu konania došlo k zmene žalovaného v 1. rade.

5. Žalobca sa prostredníctvom právneho zástupcu vyjadril, že podľa záveru odvolacieho súdu ad 1) pre záver, v mene akého subjektu boli písané listy zo dňa 03.05.2017 a zo dňa 03.07.2017, je nevyhnutné aplikovať ustanovenia § 266 Obchodného zákonníka; ad 2) je prípustné, aby jedným konaním došlo k zásahu do práva na ochranu osobnosti tak obchodnou spoločnosťou ako aj fyzickou osobou, ktorá je konateľom obchodnej spoločnosti, a to bez toho, aby sa konanie fyzickej osoby chápalo len ako konanie konateľa, a to v prípade, ak by v podaní podpísanom konateľom obchodnej spoločnosti bolo uvedené, alebo by z neho alebo z okolností vyplývalo, že k zásahu do práva na ochranu osobnosti došlo týmto konaním, pričom by v ňom bolo vyjadrené, že podanie je potrebné chápať aj ako podanie obchodnej spoločnosti, ako aj fyzickej osoby (občana). Vo veci však podľa názoru odvolacieho súdu o takú situáciu nejde; ad 3) v dôsledku zlúčenia prešli všetky práva a záväzky zo zanikajúcej spoločnosti STAVTEX, s.r.o. (ďalej ako STAVTEX), a teda aj záväzky vyplývajúce z ustanovenia § 13 Občianskeho zákonníka na žalovaného 1; ad 4) javí sa, že konanie, od ktorého si žalobca svoje nároky v konaní vo veci odvodzuje, nie je konaním žalovaného 2, ale to len „[…] za terajšej situácie, bez vyhodnotenia aplikácie § 266 Obchodného zákonníka na danú vec."; ad 5) záver súdu o zamietnutí žaloby voči obom žalovaným prezentovaný v pôvodnom rozsudku bol predčasný, nesprávne právne posúdený a nedostatočne odôvodnený; ad 6) súd by mal v ďalšom priebehu konania vo veci opätovne posúdiť pasívnu vecnú legitimáciu žalovaného 1, žalovaného 2 ako aj prípadnú spoločnú zodpovednosť za žalobcom uplatnené nároky, a to aj za aplikácie ustanovenia § 266 Obchodného zákonníka a pri zohľadnení rozhodnutia NS SR, publikovaného pod R 128/2014. Z hľadiska znenia žalobného petitu žalobca navrhol jeho zmenu, pričom žiadal v bode I. pôvodne navrhovaného výroku rozsudku, v položkách (i) a (ii), nahradiť slová „Žalovaný v 1. rade" (v akomkoľvek gramatickom tvare) slovami „spoločnosť STAVTEX " a takisto navrhol upraviť znenie ospravedlnenia v bode II. navrhovaného výroku rozsudku (v ktorom bude špecifikované, že sa ospravedlňuje žalovaný 1 ako právny nástupca zaniknutej spoločnosti STAVTEX).

6. K samotnému odôvodneniu uznesenia odvolacieho súdu uviedol, že vo veci je nevyhnutné aplikovať pre posúdenie otázky pasívnej vecnej legitimácie aj § 266 Obchodného zákonníka. K ods. 1 tohto ustanovenia je podľa žalobcu evidentné, že nemal odkiaľ vedieť (tj. nebolo mu známe), či listy boli zo strany žalovaného 2 písané s úmyslom koncipovať ich v mene zaniknutej spoločnosti STAVTEX alebo vo vlastnom mene žalovaného 2, nech už bol skutočný úmysel žalovaného 2 akýkoľvek. S poukazom na použitie jednotného čísla v liste zo dňa 03.05.2017 ako aj na fakt, že pri podpise oboch listov bolo uvedené výlučne meno a priezvisko žalovaného 2 bez špecifikácie, že koná za spoločnosť STAVTEX, mal žalobca odôvodnene za to, že listy (špeciálne prvý list) boli podpisované v mene samotného žalovaného 2, ktorý listy koncipoval, avšak že súčasne išlo aj o prejav vôle spoločnosti STAVTEX, ktorej konateľom oprávneným konať samostatne žalovaný 2 bol. Žalobca je presvedčený, že k takémuto záveru by mohla dospieť aj akákoľvek iná osoba, ktorá by bola v jeho postavení. Žalobca je pritom názoru, že z prvého listu dokonca priamo vyplýva, že je potrebné ho chápať tak ako prejav vôle samotného žalovaného 2, ako aj spoločnosti STAVTEX (už len v kontexte jasnej prvej vety listu formulovanej ako prejav vôle samotného žalovaného 2, či v kontexte následných vyjadrení prezentovaných aj v množnom čísle). V uvedenom smere je preto žalobca naďalej názoru, že je nevyhnutné zaviazať rozsudkom oboch žalovaných. Žalobca naďalej zdôraznil, že pokiaľ žalovaný 2 konal za spoločnosť STAVTEX, nikdy nekonal tak, že by pri podpise priamo uviedol svoje meno a priezvisko, no bez akéhokoľvek označenia, že ide o konateľa spoločnosti STAVTEX, alebo aspoň bez pridania odtlačku pečiatky spoločnosti. Na dokladoch, na ktoré poukazuje odvolací súd v bode 35 uznesenia, je pečiatka STAVTEX a je na nich podpis bez uvedenia, že ide o konateľa, prípadne ktorého... V uvedenej kategórii dokumentov teda bola pri podpise pečiatka STAVTEX, pričom nebolo uvedené (špecifikované) to, aká (ktorá) osoba ten ktorý dokument podpisovala. Z druhej kategórie dokladov, s podpisom, pečiatkou, uvedenie mena konateľa, priamo vyplývalo, že príslušná osoba podpisuje príslušnú listinu ako konateľ STAVTEX, a to dokonca opäť aj za súčasného uvedenia pečiatky. Prvý list bol nielenže koncipovaný aj osobne, v prvom páde jednotného čísla (viď hneď prvú vetu daného listu), ale bol podpísaný len jednoduchým podpisom pri výslovne uvedenom mene a priezvisku žalovaného 2, a to bez toho, aby bolo na danom mieste uvedené, že žalovaný 2 koná ako konateľ STAVTEX, ako aj bez toho, aby na danom mieste bola pečiatka STAVTEX, ktorá inak na dokumentoch spoločnosti STAVTEX byť zvykla. Preto podľa ods. 3 ust. § 266 je podľa žalobcu úplne jednoznačné, že listy je potrebné považovať za dokumenty koncipované v mene samotného žalovaného 2. Berúc do

úvahy primeranú aplikáciu § 266 ods. 4 Obchodného zákonníka je nepochybné, že listy koncipoval a podpisoval samotný žalovaný 2 (a preto je samotný zodpovedný za to, že jednoznačne nie je zrejmé, v koho mene bol list podpisovaný, či v mene jeho samého, alebo v mene spoločnosti, ktorej bol konateľom), preto nielen berúc do úvahy kritéria podľa § 266 ods. 3 Obchodného zákonníka, ale aj berúc do úvahy ustanovenie § 266 ods. 4 je potrebné za osobu, ktorá má zodpovednosť za listy, považovať v prvom rade opäť samotného žalovaného 2. Relevantné je aj ustanovenie § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka, podľa ktorého sa v pochybnostiach má postupovať v prospech spotrebiteľa. Zdôraznil, že kým žalovaný 2 zastával funkciu konateľa spoločnosti STAVTEX, ktorá bola v záväzkovom vzťahu so spoločnosťou STRABAG Pozemné a inžinierske staviteľstvo s.r.o. (ďalej len STRABAG), t. j. bol osobou priamo činnou v podnikateľských vzťahoch, žalobca pôsobil a pôsobí len ako zamestnanec STRABAG. Aj z tohto pohľadu je na mieste, aby bol rozsudkom súdu zaviazaný predovšetkým samotný žalovaný 2. Nehovoriac o tom, že rozsudok súdu zaväzujúci výlučne žalovaného 1 pre žalobcu vo svojej podstate nič nerieši a žiadnu praktickú satisfakciu ani neznamená, keďže žalovaný 1 je len mŕtvou spoločnosťou, ktorá je i v konaní absolútne nečinnou. Výklad zaväzujúci výlučne žalovaného 1 je preto práve naopak priaznivým v prvom rade z pohľadu žalovaného 2, nie však z pohľadu žalobcu. Žalobca zdôraznil, že listy je potrebné považovať tak za prejav vôle žalovaného 2, ako aj spoločnosti STAVTEX. Napriek uvedenému, pokiaľ by sa mal „vybrať“ jeden subjekt, ktorý by mal byť zodpovedný za zásah do práv a do postavenia žalobcu, z aplikácie ustanovení § 266 Obchodného zákonníka jednoznačne vyplýva, že povinnou a zodpovednou osobou by mal byť žalovaný. Takýto záver je v plnom súde s uznesením odvolacieho súdu, ktorý uviedol, že výklad, že v predmetnom prípade išlo len o konanie žalovaného 1, sa javí len „[…] bez vyhodnotenia aplikácie § 266 Obchodného zákonníka na danú vec.“ Po vyhodnotení aplikácie § 266 Obchodného zákonníka je totiž záver, že v prípade listov išlo v prvom rade o konanie žalovaného 2, záverom nesporným. Pokiaľ pritom išlo o konanie žalovaného 2 ako fyzickej osoby, nemôže byť akokoľvek relevantné ani rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 Cdo 228/2012 osobitne publikované pod R 128/2014, keďže v predmetnej situácii sa v prípade žalovaného 2, konajúceho (minimálne aj) vo vlastnom mene, nejednalo o fyzickú osobu „použitú“ právnickou osobou. Alebo inak povedané, fakt, že z aplikácie ustanovení § 266 Obchodného zákonníka jednoznačne vyplýva, že išlo s určitosťou o konanie žalovaného 2 vo vlastnom mene (ako fyzickej osoby), vylučuje aplikáciu R 128/2014, ktoré hovorí o zodpovednosti v inej situácii - t. j. v prípade, ak konala právnická osoba, hoc použitím inej (fyzickej) osoby. Uvedené však samozrejme nijako nevylučuje záver, ktorý žalobca prezentoval, t. j. že listy je potrebné považovať tak za prejav vôle žalovaného 2 ako fyzickej osoby, ako aj spoločnosti STAVTEX ako právnickej osoby. V prípade rozhodnutia NS SR sp. zn. 3 Cdo 228/2012 išlo o prípad dopravnej nehody a zodpovednosti zamestnávateľa v prípade prevádzkovania motorového vozidla zo strany zamestnanca, čo je prípad diametrálne odlišný. Išlo tam o situáciu, kedy bol príslušnou „použitou osobou“ právnickej osoby jej zamestnanec. Osobu konateľa na rozdiel od zamestnanca totiž nemožno považovať za osobu použitú právnickou osobou, keďže osoba konateľa - ak koná ako konateľ právnickej osoby - vytvára a prejavuje priamo vôľu samotnej právnickej osoby. Aplikácia ustanovení § 266 Obchodného zákonníka jednoznačne zakladá zodpovednosť žalovaného 2, pričom podľa názoru žalobcu naďalej aj s osobou žalovaného 1. Žalobca opäť upozornil a zdôraznil fakt, že celá situácia vznikla len z dôvodov na strane samotného žalovaného 2, ktorý nielenže zasiahol do osobnostných práv žalobcu a spôsobil mu škodu, ale podľa všetkého dokonca zámerne spôsobil spornosť pri koncipovaní listov v otázke výkladu, v koho mene boli listy koncipované. Uvedená okolnosť by mala ísť pritom na vrub samotného žalovaného 2, a to nielen v súvislosti s vyššie už analyzovaným ustanovením § 266 ods. 4 Obchodného zákonníka, ale aj v súvislosti s prípadným rozhodnutím súdu o trovách konania, ktoré by osobe žalovaného 2 nemali byť priznané za žiadnych okolností. Pritom práve otázka trov konania bola takisto otázkou, ktorá mala byť v pôvodnom rozsudku podľa odvolacieho súdu podrobnejšie odôvodnená a v rámci ktorej sa mal súd vysporiadať aj s námietkami, ktoré boli zhrnuté v odvolaní, ktoré žalobca voči pôvodnému rozsudku podal.

7. Uznesením súdu zo dňa 07.09.2021, č. k. 19C/64/2017-1021, bola pripustená zmena žaloby podľa návrhu žalobcu, uvedeného v podaní zo dňa 24.08.2021.

8. Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby súd po pripustení zmeny žaloby vydal rozsudok , ktorým žalobe vyhovie.

9. Žalovaný v 2. rade prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že žalobca nikdy nevyjadril, nepotvrdil, bližšie neidentifikoval alebo sa nepokúsil preukázať, že by mal žalovaný 2 osobitný motív na formulovanie sporných listov voči jeho osobe. Vyhlásil tak, ako to opakovane tvrdil a preukazoval

v priebehu konania, že nikdy nemal dôvod, a ani motív komunikovať so žalobcom v súkromných vzťahoch, resp. mimo obchodných vzťahov, ktoré vyplývali zo vzťahu medzi zamestnávateľom žalobcu a žalovaným 1. Z obsahu dotknutých listov je nadovšetko zrejmé, že tieto boli formulované výlučne v mene spoločnosti a výhradne súviseli s obchodnými záležitosťami spoločnosti STAVTEX. Žalovaný 2 ako konateľ spoločnosti STAVTEX postupoval s odbornou starostlivosťou a v dobrej viere, že koná v záujme spoločnosti a na základe jej poverenia. V konaní bolo doposiaľ jednoznačne preukázané, že oba predmetné listy boli vykonané výhradne v mene spoločnosti STAVTEX ako právnickej osoby, za ktorú konal žalovaný 2 ako jeden z konateľov. Žalobca nepreukázal, že by tieto listy boli prejavom vôle žalovaného 2 ako fyzickej osoby, ktorá by mala osobitne a samostatne za ne zodpovedať, pričom v tomto smere ho jednoznačne zaťažuje dôkazné bremeno. Obsah listov sa dotýkal výlučne obchodno-právnych vzťahov medzi dvoma obchodnými spoločnosťami. Uvedené bolo jednoznačne potvrdené aj výsluchom svedka Ing. Y. X., Žalobca v konaní viackrát tvrdil, že prax pri podpisovaní za spoločnosť STAVTEX jednoznačne a vždy bola, že sa uvádzalo pri podpise konajúcej osoby aj slovo konateľ. Pri danom treba poukázať na dôkazy založené v spise - napr. faktúra na č. 1. 98, protokol ku konečnej faktúre (č. 1. 101), záverečná faktúra (č. 1. 106), faktúra (č. 1. 246), faktúra (č. 1. 275), faktúra (č. 1. 310), faktúra (č. 1. 318), na ktorých je pečiatka spoločnosti STAVTEX s podpisom, ale bez uvedenia, že ide o konateľa. Zároveň je z obsahu výpisu z obchodného registra zrejmé, akým spôsobom za spoločnosť STAVTEX konali konatelia spoločnosti. Spôsob konania bol definovaný jednoznačne tak, že každý z konateľov koná samostatne. Nevyplýva z neho povinnosť umiestniť pod meno a priezvisko aj označenie konateľ spoločnosti. Sám žalobca asi nie je zásadne presvedčený, že listy písal žalovaný 2, pokiaľ by bol žalobca tak zásadne presvedčený o tom, že listy sú prejavom vôle žalovaného 2 ako fyzickej osoby, a nie ako konateľa spoločnosti, nepodával by žalobu aj voči žalovanému 1. Z daného vyplýva, že podaním žaloby voči žalovanému 1 a žalovanému 2 si chce zabezpečiť uspokojenie svojich hypotetických nárokov. Uvedené vyplýva aj z jeho podania zo dňa 22.09.2021. K pasívnej vecnej legitimácii žalovaný v 2. rade v nadväznosti na § 266 ods. 1 Obchodného zákonníka uviedol, že v konaní bol nepochybne preukázaný spôsob prejavu vôle žalovaného 2 pri písaní predmetných listov, teda ich koncipovaní z pozície konateľa spoločnosti. Danú vôľu potvrdil aj Ing. Y. X., ktorý dosvedčil, že listy boli výsledkom spoločného rozhodnutia konateľov spoločnosti STAVTEX, t. j. pána Ing. X. a žalovaného 2, a teda boli výsledkom obchodného vedenia spoločnosti. Je nadovšetko nepochybné, že oba listy sa týkali výlučne spoločnosti STAVTEX, a že išlo len o konanie spoločnosti ako právnickej osoby, ktorú navonok zastupovali konatelia, ktorí mali v úmysle len usporiadať ich pohľadávky voči spoločnosti STRABAG. Skutočnosť, že listy boli formulované v mene spoločnosti, a že predstavovali prejav vôle spoločnosti, nakoľko sa na ich napísaní dohodli spoločne a ich obsah si odsúhlasili, nepotvrdil len druhý konateľ spoločnosti, ale uvedené potvrdil aj svedok žalobcu pán V., ktorý sa opakovane vyjadril jednak, že list prišiel od spoločnosti STAVTEX, ako aj, že mu nedávalo zmysel, čo bolo v liste, ktorý písal nejaký pán z firmy STAVTEX. Samotný prejav vôle žalovaného ako konateľa spoločnosti vyplýva aj z obsahu predmetných listov. Z celkového pohľadu, list zo dňa 03.05.2017 je evidentne písaný v mene spoločnosti, a zároveň je napísaný na hlavičkovom papieri spoločnosti STAVTEX, rovnako ako aj list zo dňa 03.07.2017, ktorý je koncipovaný výlučne v mene spoločnosti, a ani jedna veta nie je písaná v prvej osobe jednotného čísla. Čo sa týka absencie označenia konateľ, pri podpise žalovaného 2 uviedol, že z výpisu obchodného registra nevyplýva povinnosť umiestniť pod meno a priezvisko aj označenie konateľ spoločnosti, nakoľko táto skutočnosť vyplýva z verejne dostupných listín, t. j., že žalovaný 2 bol konateľom spoločnosti STAVTEX bolo zrejmé z verejných registrov a žalobcovi to muselo byť tiež zrejmé z obchodného styku. Žalovaný 2 konal v mene spoločnosti ako konateľ a nie ako fyzická osoba. Ohľadom ustanovenia § 266 ods. 2 Obchodného zákonníka uviedol, že ani jedna z osôb, ktorej boli predmetné listy adresované, nebola v konaní vypočutá a žalobca výsluch týchto osôb ani nenavrhol. Je preto absurdné, aby sám žalobca suploval svojim vlastným výkladom prejav vôle žalovaného 2 miesto adresátov listov. Pri § 266 ods. 3 a 4 Obchodného zákonníka medzi spoločnosťami STAVTEX a STRABAG exitovala už predtým určitá zmluvná prax. Z daného sa preto dá predpokladať, že aj keď v predmetných listoch pri podpise žalovaného 2 chýbalo označenie konateľ, bolo vrcholným predstaviteľom spoločnosti STRABAG, nepochybné, že tento prejav je prejavom spoločnosti a nie prejavom žalovaného 2 ako fyzickej osoby, nakoľko vedeli, že žalovaný je konateľom spoločnosti STAVTEX, s ktorou už predtým spolupracovali. Opätovne zdôraznil, že nebolo ani povinnosťou žalovaného 2 uvádzať pri svojom mene a podpise dodatok konateľ, nakoľko to vyplýva z verejných registrov a naviac list bol napísaný na hlavičkovom papieri spoločnosti STAVTEX. Ustanovenie § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka je na danú vec nepoužiteľné, nakoľko v danom prípade nejde o spotrebiteľskú vec. Pre posúdenie pasívnej vecnej legitimácie je ďalej podstatné, že žalovaný 2 konal pri písaní predmetných listov len ako osoba, ktorá bola použitá právnickou osobou na realizáciu tejto

právnickej osoby, čiže ako konateľ spoločnosti, z daného vyplýva, ak by došlo k zásadu do osobnostných práv inej fyzickej osoby, daný zásah by sa mal posudzovať ako keby bol spôsobený priamo právnickou osobou. (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo/228/2012). Je jednoznačné, že koncipovanie predmetných listov bolo konaním žalovaného 2 ako konateľa spoločnosti STAVTEX s. r. o. Ani po zmene žaloby, žalobca nepreukázal dôvodnosť svojich nárokov. Pokiaľ ide o zrdžovací výrok, súdu nebolo preukázané, že by žalovaný 2 akýmkoľvek spôsobom šíril alebo rozširoval nepravdivé tvrdenia o jeho osobe. Žalovaný 2 dokonca ani nemá žiadny osobný motív, aby rozširoval, šíril alebo nijakým spôsob sa snažil poškodiť osobnostné práva žalobcu. Samotný Krajský súd konštatoval, že sa mu v rámci vykonaného dokazovania nejaví, aby žalovaný 2 hocijakým spôsobom šíril nepravdivé tvrdenia o žalobcovi. K nároku na náhradu trov konania žalovanému 2 poukázal žalovaný 2 na zásadu úspechu, na ktorej je založená náhrada trov v Civilnom sporovom konaní. Naviac žalobca v rámci konania nepreukázal potrebu aplikácie ustanovenia § 257 Civilného sporového poriadku, dokonca ani z vykonaného dokazovania, podľa jeho názoru nevyplynula potreba aplikácie predmetného zákonného ustanovenia. Žalobca ako pán sporu, má v dispozícií určenie subjektov, ktoré chce žalovať. Nakoľko sa žalobca uplatniť svoju žalobu voči žalovanému 1 a 2, musel si byť vedomý, že v prípade prehry v spore bude znášať trovy konania. Naviac ekonomické a hospodárske podmienky žalobcu neodôvodňujú ním tvrdené skutočnosti „že je krajne nespravodlivé, aby bol nútený žalovanému 2 hradiť náhradu trov konania“, žalobca ako vyššie postavený zamestnanec spoločnosti STRABAG má dostatočné zabezpečenie, aby úhradou trov konania neutrpel, žiadne ekonomické, majetkové alebo sociálne ťažkosti, čo je tiež rozhodujúcim kritériom pri aplikácií ustanovenia § 257 CSP. Žalobca bol od začiatku konania riadne zastúpený advokátskou kanceláriou. Analýza jeho vstupu do konania, ako aj určenie okruhu osôb pasívne vecne legitimovaných tak nevychádzala len z laického poznania, ale naopak z odborného záveru osoby kvalifikovane právnicky vzdelanej, ktorá aj s poukazom na základné princípy CSP koná odborne. Žalobca si teda musel byť vedomý, že strana, ktorá vstupuje do sporového konania, či už dobrovoľne (na strane žalobcu) alebo nedobrovoľne (na strane žalovaného) si je a musí byť vedomá, že v prípade, ak v konaní nebude úspešná, bude musieť znášať trovy konania. Žalovaný 2 sa musel v konaní aktívne brániť.

10. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom sa právny zástupca žalobcu pridržal písomného vyjadrenia a doplnil, že nie je možné, aby mal žalobca preukazovať, že by žalovaný 2 mal osobitný motív na formulovanie listov voči nemu. Jednoznačne týmito listami došlo k zasiahnutiu na jeho osobu a to hlavne listom zo dňa 03.05.2017. Listy neboli písané len v mene STAVTEX. Odvolací súd sám uviedol, že je možné zaviazať tak STAVTEX ako aj fyzickú osobu. Vyplýva to z formulácie listu zo dňa 03.05.2017 citoval ..... som sa rozhodol .... Týmto mal žalovaný v 2.rade záujem napísať list a prejaviť svoju vôľu a to, že bol list napísaný na hlavičkovom papieri STAVTEX dokazuje, že túto vôľu prejavila aj spoločnosť STAVTEX. Nie je pravda, že by sa obsah listov týkal výlučne len obchodno-právnych vzťahov STRABAG a STAVTEX. Ak by malo ísť len o obchodnoprávne vzťahy, určite by sa neriešil tento spor. Z listu zo dňa 03.05.2017 tiež vyplýva, že nejde ani o vyporiadanie pohľadávok. Čo sa týka výpovede svedka V., žiadny z listov mu nebol adresovaný a nemohol vedieť ani od koho list prišiel. V rámci výpovede len uviedol, že prišiel od spoločnosti STAVTEX. Neuviedol, že neprišiel od žalovaného v 2.rade, tak ako si to žalovaný osvojil vo svojom vyjadrení. Ak by aj prišiel od žalovaného 1., zakladá to aj zodpovednosť žalovaného 2. Vo vzťahu k § 266 Obch. zák., ktorý je rozhodujúci pre posúdenie prejavu vôle v tomto prípade, ods.1 hovorí o úmysle konajúcej osoby. Je evidentné z listov, že úmysel konajúcej osoby nemohol byť zrejmý pre adresáta ani pre súd, keďže ten v spore vypočúval jednotlivých svedkov. Jednoznačne nie je zrejmé, že prejav vôle konajúcej osoby bol známy a zrejmý jeho adresátovi. Pokiaľ ide o ods.2, v tomto prípade je dôležitý objektívny pohľad osoby, ktorá by list inak dostala ako adresát. Na základe toho mal za to, že prejav vôle zakladá zodpovednosť oboch žalovaných. Čo sa týka podpisovania listov, je zrejmé, že išlo o prejav vôle žalovaného v 2.rade, pretože predtým sa nikdy nestalo, aby zo strany STAVTEX bol doručený firme STRABAG list, kde by nebola funkcia osoby, ktorá konala v mene firmy ako aj pečiatka firmy. Jediné tieto dva listy boli podpísané žalovaným v 2.rade bez toho, aby tam boli uvedené skutočnosti ohľadne funkcie osoby a pečiatka firmy. Jednotlivé faktúry boli podpisované a bol tam aspoň odtlačok pečiatky firmy a nebolo na nich uvedené meno a priezvisko osoby, ktorá ich podpisovala. Z toho vyplýva, že muselo ísť o zámer jednotlivca, teda žalovaného v 2.rade a to aj s poukazom na prax ktorú medzi sebou firmy zaviedli a v spojitosti s tým, treba poukázať na to, že listy zakladajú zodpovednosť oboch žalovaných. K ods. 3 § 266 uviedol, že treba brať náležitý zreteľ na okolnosti súvisiace s prejavom vôle. Listy boli koncipované aj v jednotnom čísle, teda nešlo ani o riešenie obchodnoprávnych vzťahov a už z vyššie uvedeného dôvodu ohľadne spôsobu podpisovania listín spoločnosti STAVTEX je zrejmé, že tieto dva listy boli výnimkou a zámerom

taktiež žalovaného v 2.rade ako fyzickej osoby. K ods.4 § 266 poukázal na to, že ho koncipoval p. K. ako žalovaný 2. a nakoľko prejav vôle obsahuje výrazy pripúšťajúce rôzny výklad, táto skutočnosť nemôže byť na ťarchu žalobcu. Trval na tom, že pre tento prípad by sa mal aplikovať aj § 266 ods.5 Obchod. zák., pretože treba prihliadnuť na to, kto konkrétne konal a v liste uviedol práve informácie o zamestnancovi STRABAG - žalobcovi. Ak odvolací súd uznesením uviedol v bode 33, že konanie od ktorého si žalobca odvodzuje nároky, nie je konaním žalovaného 2. ako fyzickej osoby, neposudzoval vtedy a ani nevyhodnocoval aplikáciu § 266 Obch. zák. na danú vec. Práve po aplikácii tohto ustanovenia je nesporné a nespochybniteľné, že má byť zaviazaný aj žalovaný v 2.rade. Všeobecne sa v prípade obvinenia z korupcie, na ktoré poukazuje žalovaný v 2.rade, v súčasnosti vedú trestné konania, ale to sa netýka tejto konkrétnej veci. Žalovaný v 2.rade nevedel dokázať svoje tvrdenia a tie sú aj nepravdivé. Svojim konaním spôsobil veľkú zmätočnosť. Je od neho drzosť, že si v konaní uplatňuje trovy konania. Ak by súd rozhodoval o tejto otázke v prípade neúspechu žalobcu, nemala by mu byť priznaná náhrada trov konania. Vo vzťahu k výpovedi p. X., že malo ísť o konanie STAVTEX, uviedol, že jeho výpoveď treba vnímať v celkovom kontexte. Je zrejmé, že si na nič konkrétne nespomínal. Podľa žalobcu je preukázaný nárok v celom rozsahu, pričom ohľadne výšky nemajetkovej ujmy ide o minimálne uplatnenú sumu, ak bol obvinený z korupčného konania a taktiež je preukázaný nárok na náhradu škodu. Žalobca bol sám pred 3 mesiacmi vypočúvaný osobou z rakúskej spoločnosti vo vzťahu k týmto listom. Vo vzťahu k rozhodnutiu R 128/2014 uviedol, že je nepoužiteľné na tento prípad, pretože preukázal, že nejde o taký stav, kedy by fyzická osoba, tj. žalovaný 2. bola použitá právnickou osobou - STAVTEX na realizáciu činnosti právnickej osoby. V tomto rozhodnutí ide o diametrálne odlišný prípad, týka sa zamestnanca zamestnávateľa a prevádzky dopravných prostriedkov.

11. Právny zástupca žalovaného v 2. rade sa na pojednávaní pridržiaval písomne podaného vyjadrenia a poukázal na záver odvolacieho súdu, ktorý v odôvodnení svojho uznesenia uložil súdu povinnosť skúmať, či protiprávneho konania sa dopustila právnická osoba, konateľ právnickej osoby - žalovaný 2. alebo žalovaný 2. ako fyzická osoba. Z tohto názoru je zrejmé, že nie je možné vyvodzovať spoločnú zodpovednosť žalovaných tak ako to navrhuje žalobca. Potvrdzuje to aj tá skutočnosť, že na základe návrhu na zmenu žaloby, ktorému súd vyhovel, žalobca žiada ospravedlnenie samostatne od žalovaného 1. a žalovaného 2., pričom náhradu nemajetkovej ujmy a škody požaduje spoločne a nerozdielne od oboch žalovaných. Je potrebné si uvedomiť (nepriamo to naznačil žalobca), kto zodpovedá za zásah do osobnostných práva žalobcu a voči nemu potom požadovať nároky. Domnieval sa za situácie, že ak má byť nárok vyvodzovaný voči konateľovi právnickej osoby, je treba skúmať, či ho schválila alebo išlo o exces. Ak ide o exces, konkrétne by bol opäť zaviazaný len konateľ sám, nie s právnickou osobou. V aplikácii § 266 Obch. zák. je potrebné primárne skúmať ako prejav vôle vnímala osoba, ktorej bol list určený. Ani jedna z týchto osôb v konaní vypočutá nebola. Ostatné subjekty ako predstavitelia spoločnosti, v ktorej žalobca pracuje a ktoré boli vypočuté, mali listy k dispozícii a bez akýchkoľvek pochybností uviedli, že ide o listy STAVTEX a nie žalovaného 2. Argument, že list zo dňa 03.05.2017 obsahoval formulácie v jednotnom čísle neobstojí, pretože takto bola napísaná len jedna veta. Ďalší text ako aj ďalší list obsahoval slovné spojenia, ktoré sú prejavom vôle právnickej osoby. Svedok X. potvrdil, že sa na postupe dohodli so žalovaným 2. Preto je irelevantné, či bol alebo nebol pri písaný listov, ich podpisovaní. Rozhodujúce je, že sa takto ako konatelia právnickej osoby dohodli. Pri interpretácii prejavu vôle podľa § 266 Obch. zák. je potrebné vnímať aj časové, miestne a vecné súvislosti k plneniu činnosti žalovaného 2. podľa rozhodnutia NS SR 3Cdo/228/2012. Je nepochybné, že v rozhodujúcom čase bol žalovaný 2. konateľom právnickej osoby, existovali zmluvné vzťahy medzi STRABAG a STAVTEX ako aj nevysporiadané nároky. Ak sa v liste zo dňa 03.05.2017 priamo uvádza, že nejde o výzvu na zaplatenie dlžných súm, z obsahu je zrejmé, že sa týka obchodného vzťahu medzi STRABAG a STAVTEX ako právneho predchodcu žalovaného 1. Myslel si, že rozhodnutie NS SR je súd povinný aplikovať na danú vec presne tak ako to vyplýva z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu, keď nie sú dôležité skutkové okolnosti, ale má byť riešená právna otázka. Ak ide o predchádzajúcu prax, na ktorú poukazuje žalobcu, sám potvrdil, že sú tu listiny, ktoré obsahujú podpisy oboch konateľov. Poukázal na to, že značná časť dokumentov je podpisovaná štatutárnymi orgánmi žalovaného 1. , pričom tieto boli pripravené zo strany spoločnosti STRABAG a následne doručené na podpis STAVTEX. K uplatneným nárokom zo strany žalobcu namietol solidaritu, pretože táto nevyplýva z hmotného práva. Vo vzťahu k nemajetkovej ujme uviedol, že ujma na právach žalobcu musí byť závažná (NS SR 4Cdo/232/2010). Závažnosť ujmy nebola žalobcom preukázaná a to ani v rodinnej, sociálnej oblasti a ani na pracovisku. Dokonca žalobca ďalej pracuje v danej spoločnosti a na rovnakej pozícii. Ohľadne náhrady škody namietal, že nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi údajným protiprávnym konaním a škodou, ktorá mala vzniknúť. Ohľadne trov konania sa ohradil voči tomu, že by malo ísť zo strany

žalovaného 2. o drzosť. Žalovaný 2. si nárok nemusí uplatniť, pretože v prípade úspechu mu patrí priamo podľa CSP. Prípadnú aplikáciu § 257 CSP vyhodnocuje súd sám v kontexte skutkových okolností ale aj majetkových pomerov strán sporu. Žalovaný 2. sa bráni v konaní a vzhľadom na majetkové pomery žalobcu - viď výplatné pásky, nemožno konštatovať, že v prípade úspechu by boli dané okolnosti na jeho aplikáciu.

12. Právny zástupca žalobcu poukázal na dôkazy N 27, N30, N21, kde je za spoločnosť STAVTEX podpísaný J. K., kde je výslovne uvedené konateľ spoločnosti, obchodné meno spoločnosti STAVTEX, pečiatka spoločnosti STAVTEX; ide o vybraté 4 dokumenty, ktoré evidentne nepripravovala spoločnosť STRABAG. Obdobne aj dôkazy N18, N19, N17, podpísané druhým konateľom. K listu zo dňa 03.05.2017 poukázal na jeho piaty odsek, kde sa opakovane používa jednotné číslo, prvá osoba. Podpis výlučne meno a priezvisko J. K.. Ak teda podľa § 266 ods.4 Obch. zák. má byť v prípade nejednoznačného výkladu uskutočnený výklad v neprospech osoby, ktorá nejasnosť spôsobila, musí byť zaviazaný jednoznačne žalovaný v 2.rade. Pokiaľ ide o závažnosť ujmy, skúste si predstaviť, že pôsobíte na poschodí, kde je asi 100 ľudí, a dôjde list, resp. dva, ktorým ste predvolaný a v ktorom je tvrdené, že ste sa dopustili korupčného konania. Žalobca si uplatňuje 5000 eur z tohto titulu. Ohliadnuť samozrejme o nároku na náhradu škody. § 266 ods.2 Obch. zák. hovorí o potrebe objektívneho výkladu prejavu vôle. Nie je potrebné predvolávať osoby, ktorým boli list adresované, ale treba prihliadnuť na objektívny výklad. Pokiaľ žalovaný 2. poukazoval na svedecké výpovede, ktoré majú uviesť, že nešlo o prejav vôle žalovaného v 2.rade, nech konkrétne uvedie, o koho konkrétne má ísť, keďže poukazuje len účelovú výpoveď p. X.. Petit o spoločnej zodpovednosť v žiadnom prípade nebráni súdu zaviazať na peňažné plnenie aj len jedného z dvoch žalovaných, mal za to, že je daná zodpovednosť oboch žalovaných.

13. Právny zástupca žalovaného v 2. rade uviedol, že všetci svedkovia, najmä p. V. sa nezmienili samostatne o žalovanom 2. , vyjadrovali sa k obchodným vzťahom spoločnosti STRABAG a STAVTEX. Mali vedomosť o vedení súdnych sporov a sám p. V. povedal, že listy asi videl, lebo boli predmetom riešenia. Poukázal na listinné dôkazy N18, a to na zápisy o odovzdaní diela a protokol k faktúre, kde tiež nie je uvedené priamo, že ide o konateľov STAVTEX, pričom tieto dokumenty sú nimi podpísané. Ohľadne výkladu vôle je podstatné, že subjekty, ktorým boli listy adresované, ako dotknuté subjekty, vedeli a museli vedieť, že žalovaný 2. je konateľom spoločnosti STAVTEX.

14. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu, vykonal dokazovanie listinami, ktoré strany sporu predložili, zakladateľskou listinou STAVTEX, výpisom z obchodného vestníka, výsluchom žalobcu, žalovaného v 2. rade, svedkov, vyjadreniami žalobcu a žalovaného v 2. rade, a zistil tento skutkový a právny stav:

15. Dňa 03.05.2017 bol p. Krammerovi ako členovi predstavenstva koncernu STRABAG doručený list (ďalej ako prvý list). Originál listu je napísaný v nemeckom jazyku a na hlavičkovom papieri STAVTEX, pričom obchodné meno spoločnosti je uvedené na každej strane tak v hornej ako aj dolnej časti jednotlivých strán listu. Z preloženého textu listu z nemeckého do slovenského jazyka predkladateľkou Ing. K. vyplýva, že sú v ňom formulované vety prevažne v tretej osobe jednotného čísla, prípadne v množnom čísle (napr. vedenie spoločnosti sa rozhodlo..., evidujeme pohľadávku..., nám bolo prisľúbené..., dovoľujeme si...), i keď sa v ňom nachádza niekoľko formulácii v prvej osobe jednotného čísla (napr. ...som sa..., ...ma prekvapilo..., ...mi vysvetlil...). V liste bolo uvedené okrem iného aj to (preklad z nemeckého do slovenského jazyka), že : „...po dlhšom zvažovaní som sa rozhodol obrátiť sa na Vás, ako na vedúceho zástupcu koncernu Strabag na Slovensku, pre ktorého dcérsku spoločnosť STRABAG sme viacero rokov pracovali ako subdodávateľ. Pre Vašu spoločnosť sme realizovali rôzne stavebné zámery...v rámci realizácie stavebného objektu galérie boli naši technici opakovane žiadaní o to, aby dodali stavebný materiál, ako aj vykonali rôzne práce, a to pre regionálneho riaditeľa Ing. M. O., ktorý tento materiál nechal prepraviť na stavbu svojho rodinného domu. Vedenie našej spoločnosti po zistení týchto skutočností rozhodlo o okamžitom zastavení všetkých prác a dodávok ohľadom súkromných aktivít Ing. O., Jeho reakcia nás však nepríjemne prekvapila, keďže zakázal podpísať uskutočnené výkony a aj uhradiť faktúry. Z tohto dôvodu, keďže naša spoločnosť sa tým dostala do druhotnej platobnej neschopnosti a STRABAG neposkytol žiadnu príslušnú spoluúčasť pri zhotovovaní diela, sme boli nútení odstúpiť dňa 10.10.2016 od zmluvy. Následne sa konalo stretnutie s p. V. a O., za účelom korektného vyriešenia vzniknutej situácie. Bolo nám prisľúbené, že všetky záväzky STRABAG voči nám budú uhradené. Hneď po rokovaní nás na chodbe zastavil p. T., ktorý sa predstavil ako výkonný

riaditeľ a požiadal nás o krátky rozhovor, čo ma veľmi prekvapilo. Pán T. mi vysvetlil, že sa postará o uhradenie všetkých záväzkov voči našej spoločnosti s tou podmienkou, že súhlasíme s prijatím jeho obchodného návrhu. Informoval ma o potrebe zohnať finančné prostriedky v hotovosti vzhľadom na vyplatenie odmien za sprostredkované zákazky, a to aj pre osoby, ktoré by mohli mať blízko určitým politickým kruhom. Keďže sme po tomto stretnutí od Strabagu neobdržali žiadne platby za vykonané práce (domnievam sa, že to bolo kvôli odmietnutiu návrhu pána T.), boli sme nútení uplatňovať si naše nároky súdnou cestou. Po tomto rozhodnutí nám Strabag odmietala odovzdať preberacie protokoly pre stavebné objekty P. a T.. Tieto stavebné objekty boli riadne dokončené a investor ich aj užíva. Máme k dispozícii doklady, svedčiace o spokojnosti investora - manažéri Strabagu takto podvodným spôsobom na základe nevrátených preberacích protokolov uplatňujú penalizáciu. Napriek tomu, že v súčasnosti evidujeme voči Strabagu pohľadávku vo výške 321 539,90 eur, nemá byť náš list chápaná ako výzva na zaplatenie tejto pohľadávky....dovoľujeme si uviesť ešte jednu informáciu z regiónu, v ktorom naša spoločnosť vykonáva činnosť, a síce z Nitry. Vaša spoločnosť tam realizuje pre štátnu firmu MH Invest terénne úpravy pre podnik Jaguár. Jestvujú tohto sa týkajúce odôvodnené indície, že koncern Strabag má blízkou k určitým kruhom, ktoré by mohli mať korupčné pozadie.“

16. Dňa 03.07.2017 bol p. Birtelovi ako predsedovi predstavenstva koncernu STRABAG ak aj na vedomie p. R. ako predsedovi predstavenstva doručený ďalší list (ďalej ako druhý list). Originál listu je napísaný v nemeckom jazyku a na hlavičkovom papieri STAVTEX, pričom obchodné meno spoločnosti je uvedené na tak v hornej ako aj dolnej časti tohto listu. Z preloženého textu listu z nemeckého do slovenského jazyka predkladateľkou Ing. K. vyplýva, že vety sú formulované výlučne v tretej osobe jednotného čísla, prípadne v množnom čísle (napr...sme sa na vás..., neobdržali..., sme informovali...). Bolo v ňom napísané, že: „ ...dňa 02.05.2017 sme sa na Vás obrátili listom vo veci dôvodného a závažného podozrenia z korupčných praktík niektorých pracovníkov Vašej dcérskej spoločnosti STRABAG. Vzhľadom na to, že sme od Vás doteraz neobdržali žiadne stanovisko ohľadom uvádzaných skutočností a obvinení, za ktorými si naďalej stojíme, treba sa z našej strany domnievať, že takéto praktiky sa môžu diať s tichým súhlasom alebo odobrením od samotného vedenia koncernu. Ohľadom protizákonného konania manažmentu STRABAG sme podali trestné oznámenie, ktoré bude preskúmavané orgánmi činnými v trestnom konaní a o tejto skutočnosti sme informovali aj spoločnosť CML Construction Services s.r.o. Ako sme už v našom poslednom liste uviedli, našej spoločnosti boli a sú korupcia ako aj korupčné praktiky cudzie. Sme preto pripravení účinne sa proti nim brániť v súlade s platnou legislatívou SR a EÚ. Na základe našich negatívnych skúseností s niektorými pracovníkmi STRABAG a vzhľadom na postoj manažmentu STRABAG sme sa rozhodli, že nebudeme pokračovať v ďalšej spolupráci...“

17. Zo znenia zakladateľskej listiny STAVTEX ako aj z výpisu z obchodného registra je zrejmé, že spôsob konania štatutárneho orgánu v mene tejto spoločnosti bol upravený tak, že v mene spoločnosti koná a podpisuje konateľ samostatne. K jej zrušeniu došlo bez likvidácie zlúčením s nástupníckou spoločnosťou FZ Trans s.r.o. (ďalej ako FZ Trans), a to na základe zmluvy o zlúčení obchodných spoločností zo dňa 28.09.2017 vo forme notárskej zápisnice č. N 215/2017, NZ33694/2017, NCRIs 34432/2017, a FZ Trans ako nástupca zanikajúcej obchodnej spoločnosti prebral všetky jej práva a záväzky ku dňu 22.11.2017.

18. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

19. Podľa § 13 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

20. Podľa § 16 Občianskeho zákonníka, kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

21. Podľa § 420 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávnych predpisov nie je tým dotknutá.

22. Podľa § 442 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

23. Podľa § 69 ods. 3 prvá veta Obchodného zákonníka, zlúčenie je postup, pri ktorom na základe zrušenia bez likvidácie dochádza k zániku jednej spoločnosti alebo viacerých spoločností, pričom imanie zanikajúcich spoločností prechádza na inú už jestvujúcu spoločnosť, ktorá sa tým stáva právnym nástupcom zanikajúcich spoločností.

24. Podľa § 266 ods. 1 Obchodného zákonníka, prejav vôle sa vykladá podľa úmyslu konajúcej osoby, ak tento úmysel bol strane, ktorej je prejav vôle určený, známy alebo jej musel byť známy.

25. Podľa § 266 ods. 2 Obchodného zákonníka, v prípadoch, keď prejav vôle nemožno vyložiť podľa odseku 1, vykladá sa prejav vôle podľa významu, ktorý by mu spravidla prikladala osoba v postavení osoby, ktorej bol prejav vôle určený. Výrazy používané v obchodnom styku sa vykladajú podľa významu, ktorý sa im spravidla v tomto styku prikladá.

26. Podľa § 266 ods. 3 Obchodného zákonníka, pri výklade vôle podľa odsekov 1 a 2 sa vezme náležitý zreteľ na všetky okolnosti súvisiace s prejavom vôle, včítane rokovania o uzavretí zmluvy a praxe, ktorú strany medzi sebou zaviedli, ako aj následného správania strán, pokiaľ to pripúšťa povaha vecí.

27. Podľa § 266 ods. 4 Obchodného zákonníka, prejav vôle, ktorý obsahuje výraz pripúšťajúci rôzny výklad, treba pri pochybnostiach vykladať na ťarchu strany, ktorá ako prvá v konaní tento výraz použila.

28. Podľa § 133 ods. 1 až 4 Obchodného zákonníka, štatutárnym orgánom spoločnosti s ručením obmedzeným je jeden alebo viac konateľov. Ak je konateľov viac, je oprávnený konať v mene spoločnosti každý z nich samostatne, ak spoločenská zmluva neurčuje inak. Konateľom spoločnosti môže byť len fyzická osoba. Obmedziť konateľské oprávnenia môže iba spoločenská zmluva alebo valné zhromaždenie. Také obmedzenie je však voči tretím osobám neúčinné. Konateľov vymenúva valné zhromaždenie z radov spoločníkov alebo iných fyzických osôb.

29. Podľa § 134 Obchodného zákonníka, na rozhodnutie o obchodnom vedení spoločnosti, ktoré patrí do pôsobnosti konateľov, sa vyžaduje súhlas väčšiny konateľov, ak spoločenská zmluva neurčí vyšší počet hlasov.

30. Podľa § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka, konatelia sú povinní vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. Najmä sú povinní zaobstarať si a pri rozhodovaní zohľadniť všetky dostupné informácie týkajúce sa predmetu rozhodnutia, zachovávať mlčanlivosť o dôverných informáciách a skutočnostiach, ktorých prezradenie tretím osobám by mohlo spoločnosti spôsobiť škodu alebo ohroziť jej záujmy alebo záujmy jej spoločníkov, a pri výkone svojej pôsobnosti nesmú uprednostňovať svoje záujmy, záujmy len niektorých spoločníkov alebo záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti.

31. Povinnosťou súdu, ktorý je názorom odvolacieho súdu v ďalšom konaní viazaný, bolo opätovne posúdiť pasívnu vecnú legitimáciu žalovaných v 1. a 2. rade, ako aj ich prípadnú spoločnú zodpovednosť za žalobcom uplatnené nároky, a to okrem už aplikovaných ustanovení aj za aplikácie ustanovenia § 266 Obchodného zákonníka na danú vec. Pri rozhodovaní mal súd zohľadniť aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR publikované pod R 128/2014, vyporiadať sa aj s odvolacími námietkami žalobcu ohľadom trov konania a posúdiť tiež petit žaloby vo vzťahu k tomu, že v priebehu konania došlo k zmene žalovaného v 1. rade.

32. Vo vzťahu k žalovanému v 1. rade súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že je pasívne vecne legitimovaným subjektom v tomto spore. Vychádzal zo záveru odvolacieho súdu, ktorý konštatoval, že prechodom záväzkov vyplývajúcich z ustanovenia § 13 Občianskeho zákonníka po uzavretí zmluvy o predaji podniku podľa § 476 Obchodného zákonníka sa zaoberal NS SR v rozhodnutí publikovanom v ZSP pod č. 65/1996, v ktorom uviedol, že uzavretie zmluvy o predaji podniku podľa § 476 Obchodného zákonníka má zo zákona podľa § 477 ods. 1 Obchodného zákonníka za následok aj prechod záväzkov vyplývajúcich z ustanovenia § 13 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd dospel k záveru, že v dôsledku zlúčenia na žalovaného v 1. rade ako právneho nástupcu pôvodného žalovaného v 1. rade (STAVTEX), prešli všetky práva a záväzky, teda aj záväzky vyplývajúce z ustanovenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka na terajšieho žalovaného 1. rade, a to napriek tomu, že inak ide o osobný záväzkový vzťah, ktorý v zásade neprechádza na iný subjekt. V zmysle ustanovenia § 69 ods. 3 Obchodného zákonníka zákon upravuje sukcesiu všetkých práv a záväzkov, bez zreteľa na spôsob ich vzniku, keď upravuje, že nový subjekt sa stáva právnym nástupcom zanikajúcich spoločností. Na základe toho súd mal za to, že v dôsledku zlúčenia spoločnosti STAVTEX s FZ trans, došlo k prechodu práv a povinností pri každom nároku, uplatnenom žalobcom. To znamená, že žalovaný v 1. rade je vecne pasívne legitimovaným subjektom tak vo vzťahu k nároku na ochranu osobnosti ako aj náhradu škody. Vo vzťahu k náhrade škody došlo k prechodu podľa § 69 ods. 3 Obchodného zákonníka.

33. Žalobca sa v konaní domáhal, aby sa obaja žalovaní zdržali šírenia nepravdivých tvrdení, aby sa každý z nich samostatne ospravedlnil žalobcovi, obaja žalovaní zaplatili spoločne a nerozdielne sumu 5 000 eur ako nemajetkovú ujmu a sumu 5 000 eur ako náhradu škody.

34. Žalovaný v 1. rade zostal v priebehu konania pasívny, nevyjadril sa žiadnym spôsobom. To malo za následok, že súd posúdil skutkové tvrdenia žalobcu vo vzťahu k žalovanému v 1. rade ako nesporné, pretože žalovaný v 1. rade ich vôbec nepoprel.

35. Podmienkou úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti v zmysle citovaných zákonných ustanovení je jednak to, že došlo k neoprávnenému zásahu a jednak to, že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach chránených ustanoveniami § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Pritom obe tieto podmienky musia byť splnené súčasne. Z hľadiska poskytnutia ochrany nie je významné, či neoprávnený zásah bol spôsobený zavinene či nezavinene, vedome alebo nevedome. Nevyžaduje sa ani vyvolanie následkov, stačí ak neoprávnený zásah bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv osobnosti fyzickej osoby.

36. V konaní mal súd preukázané, že zo strany žalovaného v 1. rade ako právneho nástupcu spoločnosti STAVTEX v dôsledku zlúčenia spoločnosti s FZ Trans, boli doručené do spoločnosti STRABAG 2 listy, od ktorých žalobca odvíjal svoj nárok za uvedené nepravdivé tvrdenia o jeho osobe. Na základe tvrdení žalobcu súd posúdil jeho nárok voči žalovanému v 1. rade ako dôvodný a vyhovel mu. Preto zaviazal žalovaného v 1. rade, aby sa zdržal šírenia nepravdivých tvrdení o žalobcovi v znení, ako je uvedené vo výroku I. rozsudku (upustenie od neoprávneného zásahu). Zároveň rozhodol súd o tom, že je žalovaný v 1. rade povinný sa ospravedlniť žalobcovi listom, a to spôsobom a v znení, ako je to uvedené vo výroku II. rozsudku (ospravedlnenie ako zadosťučinenie). Pokiaľ ide o ďalší nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, tak ten priznal žalobcovi podľa § 13 Občianskeho zákonníka, v to v sume 5 000 eur. Ani tento nárok ako ani uplatnená výška nebola žalovaným v 1. rade žiadnym spôsobom spochybnená, tak ju súd žalobcovi priznal vo výroku III. rozsudku. Žalobca v priebehu konania poukazoval na to, ako sa k nemu správali kolegovia v práci, keď sa celá vec riešila, a že tým došlo aj k narušeniu vzťahov medzi kolegami. Pokiaľ ide o náhradu škody, suma 5 000 eur predstavovala odmenu, ktorá mala byť žalobcovi vyplatená zamestnávateľom, ale z dôvodu doručených listov mu ju zamestnávateľ nevyplatil. Keďže v tomto prípade došlo zo strany žalovaného v 1. rade k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti voči žalobcovi, prišla do úvahy aj otázka náhrady škody. Dôvodom, pre ktorý žalobcovi nebola vyplatená suma 5 000 eur, bol list od firmy STAVTEX, ktorý obdržalo predstavenstvo STRABAG SE vo Viedni a v ktorom boli voči žalobcovi vznesené výtky. Predpoklady vzniku škody, prezentované žalobcom, tj. protiprávne konanie spočívajúce v porušení osobnostných práv žalobcu žalovaným v 1. rade, škoda vo výške prémií 5 000 eur, príčinná súvislosť ako nevyplatenie prémií skrz výtky v listoch, neboli žalovaným v 1. rade spochybnené, preto z nich súd vychádzal a žalobcovi priznal nárok aj na zaplatenie sumy 5 000 eur vo výroku IV. rozsudku.

37. Spornou v spore zostala otázka, či prvý a druhý list sú konaním žalovaného v 1. rade alebo žalovaného v 2. rade ako fyzickej osoby alebo žalovaného v 2. rade ako konateľa pôvodného žalovaného v 1. rade.

38. V prvom rade si súd musel posúdiť pasívnu vecnú legitimáciu žalovaného v 2. rade, ako aj prípadnú spoločnú zodpovednosť žalovaného v 1. a 2. rade za žalobcom uplatnené nároky.

39. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že žalobca odvodzoval zásah do osobnostných práv od oboch listov, ktoré na seba nadväzovali a ktorými došlo podľa neho k pokračujúcemu protiprávnemu konaniu. Na základe toho súd posudzoval obsah týchto listov tak samostatne ako aj vzájomne a dospel k záveru, že žalovaný v 2. rade nekonal ako fyzická osoba. Napriek tomu, že v prvom liste sa nachádzali formulácie tak v prvej osobe ako aj tretej osobe jednotného čísla, prípadne v množnom čísle, tak v druhom liste sa nachádzali výlučne už len formulácie v tretej osobe jednotného čísla, prípadne v množnom čísle, tj. druhý list neobsahoval ani jednu formuláciu v prvej osobe jednotného čísla. Keďže predmetné listy súd vyhodnocoval aj vo vzájomnej súvislosti, je zrejmé, že nimi nebola prejavená vôľa žalovaného v 2. rade ako súkromnej osoby. Súd opätovne dáva do pozornosti tú skutočnosť, že spoločnosť STAVTEX mala spôsob konania štatutárneho orgánu upravený tak, že v mene spoločnosti konal a podpisoval konateľ samostatne. Súd nemal preukázané, že by mal konateľ pri výkone pôsobnosti štatutárneho orgánu obchodnej spoločnosti STAVTEX podpisovať tak, že by mal povinnosť uviesť, resp. vyznačiť obchodné meno spoločnosti, funkciu, pečiatku a k tomu pripojiť svoj vlastnoručný podpis. Spoločníci spoločnosti takúto povinnosť neupravili, preto podľa súdu nebolo povinnosťou konateľov pri podpisovaní dokumentov v mene spoločnosti okrem podpisu konateľa uviesť žiaden iný údaj ako ani odtlačok pečiatky. Bolo výlučne na spoločníkoch, ako si upravili konanie v mene spoločnosti štatutárnymi orgánmi (konateľmi). Oba listy boli písané na hlavičkovom papieri spoločnosti STAVTEX. Napriek tomu, že listy boli podpísané žalovaným v 2. rade bez uvedenia jeho funkcie a bez pečiatky spoločnosti STAVTEX, súd sa nestotožnil s názorom žalobcu aj o pasívnej vecnej legitimácii žalovaného v 2. rade ako fyzickej osoby. V tomto smere súd poukazuje aj na odôvodnenie odvolacieho súdu, ktorý v bode 23 vysvetlil, že na tento prípad nemožno aplikovať prípad, že by žalovaný v 2. rade konal aj sám za seba. V žiadnom liste nie je uvedené, resp. z kontextu celého obsahu listov nebolo zrejmé, že by nevystupoval len ako konateľ spoločnosti STAVTEX ale aj čiastočne za seba ako súkromná osoba. Nikde nie je jednoznačne uvedené, že by mal úmysel takto vystupovať on osobne sám za seba ako občan, stojaci mimo právnickej osoby, v ktorej pôsobil ako konateľ.

40. V rámci vykonaného dokazovania súd zistil, že listy boli výsledkom spoločného rozhodnutia obchodného vedenia spoločnosti STAVTEX a to, že ich podpísal priamo žalovaný v 2. rade, znamená, že bol oprávnený ich podpísať sám ako konateľ spoločnosti, pretože konatelia mali upravené konanie v mene spoločnosti samostatne.

41. Samotný žalobca označil žalovaného v 2. rade ako osobu, ktorá zastávala funkciu konateľa spoločnosti STAVTEX, ktorá bola v záväzkovom vzťahu so STRABAG tj. bol osobou priamo činnou v podnikateľských vzťahoch. Ako zástupcu spoločnosti STAVTEX žalovaného v 2. rade vnímali aj svedkovia, ktorí vypovedali v konaní. N.. V., Ing. O., Ing. V., bez rozdielu označili žalovaného v 2. rade ako zástupcu spoločnosti STAVTEX, a to tak ohľadne spoločných rokovaní, ktoré prebehli medzi STAVTEX a zástupcami STRABAG vo vzťahu k vzájomným záväzkom a pohľadávkam, ako aj vo vzťahu k listom, ktoré podľa ich vyjadrenia prišli zo spoločnosti STAVTEX (napr. svedok V.).

42. Súd obsah listov posúdil aj podľa § 266 Obchodného zákonníka. Ustanovenie § 266 ods. 1 vyjadruje základný princíp interpretácie právnych úkonov, pričom ako rozhodujúce akcentuje iné kritérium ako v Občianskom zákonníku, a to význam vôle, ktorú uprednostňuje pred jazykovým prejavom. Ide tu o subjektívne kritérium spočívajúce v úmysle konajúceho, čo má prvoradý význam. Vyžaduje sa, aby úmysel bol strane, ktorej je určený, známy alebo jej musel byť známy. To znamená, že nejde o vôľu len jednej strany, ktorá by nebola známa druhej strane. Ak teda prejav vôle je určitým spôsobom nepresný, prípadne rozporný, podľa tohto pravidla má prednosť úmysel konajúcej osoby, pokiaľ bola táto vôľa druhej strane známa. Ide o prejavenú vôľu známu obom stranám. Spoločná vôľa strán má prednosť pred písaným alebo inak vyjadreným prejavom. Podľa súdu bol preukázaný úmysel konajúceho, za ktorého súd považuje pôvodného žalovaného v 1. rade, v mene ktorého listy podpísal žalovaný v 2. rade ako štatutárny zástupca žalovaného v 1. rade. Listy boli výsledkom spoločného rozhodovania obchodného vedenia spoločnosti STAVTEX. Tým, že listy podpísal len jeden z konateľov, konal tak

podľa základného dokumenty obchodnej spoločnosti - zakladateľskej listiny. Oba listy sa týkali výlučne spoločnosti STAVTEX a išlo tu len o konanie spoločnosti ako právnickej osoby, ktorú navonok zastupovali konatelia, ktorí mali v úmysle len usporiadať ich pohľadávky voči spoločnosti STRABAG. Samotný prejav vôle žalovaného v 2. rade ako konateľa spoločnosti vyplýva aj z obsahu predmetných listov; z celkového obsahu a formulácie listov je zrejmé, že sa vec týka výlučne spoločnosti STAVTEX a ich obchodnoprávnych vzťahov so STRABAG. Okrem toho oba listy sú napísané na hlavičkovom papieri spoločnosti STAVTEX. Súd mal jednoznačne preukázané z verejne dostupných listín, že žalovaný v 2. rade bol konateľom spoločnosti STAVTEX, bolo to zrejmé z výpisu z obchodného registra a žalobcovi to muselo byť tiež zrejmé z obchodného styku. Osobne so žalovaným v 2. rade ako konateľom spoločnosti STAVTEX ako aj s druhým konateľom Ing. X., konali samotní zástupcovia spoločnosti STRABAG na spoločných stretnutiach a rokovaniach ohľadne ich obchodných vzťahoch. Žalovaný v 2. rade teda konal v mene spoločnosti STAVTEX ako konateľ a nie ako súkromná fyzická osoba. Skutočnosť, že by žalovaný v 2. rade konal ako fyzická osoba sám za seba, v konaní preukázaná nebola. Jediný, kto je presvedčený o tom, že žalovaný v 2. rade konal ako fyzická osoba, je výlučne žalobca, ktorý ale tiež sám mal pochybnosti o svojom tvrdení, pretože sám vo vyjadrení označil žalovaného v 2. rade aj ako osobu, zastávajúcu funkciu konateľa spoločnosti STAVTEX, tj. bol osobu priamo činnú v podnikateľských vzťahoch. Práve z tohto dôvodu chcel na spor aplikovať aj § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka.
43. Ak by prejav vôle nebolo možné vyložiť podľa ods. 1, pretože nemožno zistiť úmysel konajúceho, prichádza do úvahy aplikácia § 266 ods. 2 Obchodného zákonníka. Osoby, ktorým boli listy adresované, neboli navrhnuté v konaní na vypočutie. Práve naopak, všetky osoby, vypočuté v konaní za spoločnosť STRABAG, sa súhlasne vyjadrili, že listy prišli od spoločnosti STAVTEX. Všetky takto vypočuté osoby, s výnimkou žalobcu, mali za to, že predmetné listy vyhotovila spoločnosť STAVTEX. Aj v liste STRABG zo dňa 30.05.2017, podpísaného A. Q. a Ing. Y. V., sa uvádza, že ide o list spoločnosti STAVTEX, ktorý obdržalo predstavenstvo STRABAG vo Viedni a ak chce žalobca list od STAVTEX vidieť, môže sa na nich obrátiť. Z toho je tiež zrejmé, že tieto osoby ako všeobecne abstraktné osoby, prejav vôle vykladali podľa toho významu, že sa týka výlučne právnickej osoby a nie aj žalovaného v 2. rade ako súkromnej osoby.

44. Pokiaľ ide o použitie osobitného interpretačného pravidla podľa ods. 3, treba prihliadať pri výklade vôle na také skutočnosti, ktoré môžu čo najpresnejšie rozšifrovať úmysel strán pri robení právneho úkonu. Má sa brať náležitá zreteľ na všetky okolnosti súvisiace s prejavom vôle a na správanie účastníkov právneho úkonu. Právny význam sa prikladá rokovaniam, praxi, ktorú strany medzi sebou zaviedli ako aj následnému správaniu strán. Ako samotné ustanovenie hovorí, treba v tomto prípade rozšifrovať úmysel strán pri robení úkonu. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalovaný v 2. rade voči spoločnosti STRABAG vystupoval vždy z pozície štatutárneho zástupcu spoločnosti STAVTEX a takto spolu s ním vystupoval aj Ing. X.. Obaja sa zúčastnili rokovaní so zástupcami spoločnosti STRABAG, obaja ako konatelia rozhodli o tom, že napíšu listy do firmy STRABAG. Navonok za spoločnosť konali konatelia, pričom podľa výpisu z obchodného registra bolo zrejmé, že navonok je oprávnený každý konateľ konať za spoločnosť samostatne, a to bez povinnosti uvedenia obchodného mena spoločnosti, funkcie, pečiatky. Spoločnosti STRABAG a jej zástupcom bolo, resp. muselo byť počas existencie zmluvných vzťahov známe, že za spoločnosť STAVTEX sú oprávnení konať konatelia samostatne, nemali výhrady k podpisovaniu z ich strany, a to či už jednotlivé dokumenty boli podpísané len niektorým z konateľom, či už s pečiatkou, bez nej a pod. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že na niektorých dokumentoch STAVTEX je podpis osoby bez uvedenia funkcie, na iných je pečiatka s podpisom a uvedením mena konateľa a aj funkcie. Súd na základe toho mal za to, že spoločnosť STRABAG vedela, kto koná za spoločnosť STAVŤEX ako štatutárny zástupca a nikdy to nenamietla, tj. vedela, že to môže byť za právnickú osobu buď žalovaný v 2. rade alebo Ing. X.. Súd dospel k záveru, že oba listy sa vzťahovali na spoločnosť STAVTEX, v mene ktorej konal žalovaný v 2. rade ako osoba, ktorá bola použitá právnickou osobou na realizáciu tejto právnickej osoby, čiže výlučne ako jej konateľ a štatutárny zástupca spoločnosti STAVTEX. Pri použití ods. 4, na ktorý upriamil pozornosť žalobca, súd uvádza, že v tomto prípade treba prihliadnuť na oba listy ako dva na seba závislé a podmieňujúce listy, od ktorých žalobca odvíjal svoj nárok. To, že žalovaný v 2. rade listy podpísal, ešte neznamená, že išlo o prejav vôle jeho ako súkromnej osoby. Z kontextu oboch listov, hlavne z ich obsahu, ako aj výpovedí svedkov (Ing. X., Ing. V.), súd dospel k záveru, že listy boli prejavom vôle výlučne spoločnosti STAVTEX, v mene ktorej konal žalovaný v 2. rade ako konateľ spoločnosti. Nejednoznačnosť, na ktorú poukazoval žalobca, súdom zistená nebola. Ustanovenie § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka je považované za špeciálne interpretačné pravidlo týkajúce sa výkladu obsahu zmluvného vzťahu, ak jednou zmluvnou stranou je spotrebiteľ. V tomto prípade ale nejde o spotrebiteľskú vec, preto aplikácia tohto ustanovenia

ani neprichádza do úvahy. Samotný odvolací súd v odôvodnení svojho uznesenia citoval výlučne § 266 ods. 1 až 4 Obchodného zákonníka.

45. Okrem už uvedeného súd v s poukazom na záväznosť právneho názoru odvolacieho súdu, aplikoval na tento prípad aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, publikované pod R 128/2014. Nestotožnil sa s názorom žalobcu, že jeho aplikácia nie je použiteľná na tento spor. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 228/2012 zo dňa 26.09.2013, pokiaľ bol neoprávnený zásah do osobnostných práv fyzickej osoby (§ 11 a nasl. Občianskeho zákonníka) spôsobený niekým, kto bol použitý právnickou osobou na realizáciu činnosti tejto právnickej osoby, považuje sa takýto zásah za zásah spôsobený priamo právnickou osobou. Pre posúdenie, či išlo o takúto činnosť je určujúca existencia miestneho, časového a vecného vzťahu k plneniu danej činnosti. V samotnom rozhodnutí sa uvádza, že aj súčasnou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (viď napríklad R 114/1999, R 38/1996, R 36/2009, R 53/2010, R 38/2012) je jednotne zastávaný názor, že pôvodcom zásahu môže byť nielen fyzická osoba, ale aj právnická osoba. Pokiaľ by bol správny názor, že za zásah do osobnosti zodpovedá vždy (len) tá fyzická osoba, konkrétnym konaním ktorej bolo zasiahnuté do osobnostných práv, bola by úplne vylúčená možnosť, že za takýto zásah nesie zodpovednosť právnická osoba. Právnické osoby sú však celkom bežne účastníčkami konaní o ochranu osobnosti, v ktorých Najvyšší súd Slovenskej republiky vykonáva dovolací prieskum (porovnaj napríklad rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2011 sp. zn. 3 Cdo 108/2011, 29. júna 2009 sp. zn. 3 MCdo 3/2008, 19. mája 2010 sp. zn. 5 Cdo 108/2009 a z 27. novembra 2009 sp. zn. 5 Cdo 83/2008). Pre právnické osoby je charakteristické to, že svoju vôľu nevytvárajú samostatne, ale prostredníctvom tých fyzických osôb, ktoré sú na to určené. Len prostredníctvom fyzických osôb právnická osoba tiež prejavuje svoju vôľu navonok, koná, robí právne úkony, zakladá právne vzťahy, vstupuje do právnych vzťahov, uplatňuje práva a plní povinnosti z týchto vzťahov. Ak bezprostredným pôvodcom zásahu do osobnosti bola fyzická osoba, ktorá bola právnickou osobou použitá na výkon jej činnosti, treba vyriešiť otázku, či konanie tejto fyzickej osoby je zásahom, za ktorý nesie zodpovednosť ona sama (bezprostredne konajúca fyzická osoba) alebo táto právnická osoba. Ustanovenia § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka neobsahujú úpravu, ktorá by osobitne riešila túto otázku. Podľa § 853 Občianskeho zákonníka platí, že občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie. V tomto ustanovení Občianskeho zákonníka je upravená analógia. Právnym vzťahom zodpovednosti za nemajetkovú ujmu spôsobenú na osobnostných právach fyzickej osoby (§ 11 a nasl. Občianskeho zákonníka) sú obsahom a účelom najbližšie právne vzťahy zodpovednosti za majetkovú ujmu (škodu) spôsobenú v majetkovej sfére poškodeného (§ 420 a nasl. Občianskeho zákonníka). V zmysle § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka platí, že škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávnych predpisov nie je tým dotknutá. Pod zodpovednosťou za škodu spôsobenú konaním použitých osôb má ustanovenie § 420 ods. 2 prvá veta <https://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=31&p=1352633-1352633&f=2> Občianskeho zákonníka na mysli zodpovednosť právnickej osoby aj za konanie štatutárnych orgánov (§ 20 ods. 1 Občianskeho zákonníka) <https://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=31&p=1350679-1350679&f=2>, Občiansky zákonník <https://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=30&p=1009669&f=2> počíta i so zavinením právnickej osoby. Za zavinené konanie právnickej osoby sa považuje zavinené konanie jej štatutárnych orgánov, zákonných zástupcov a pracovníkov alebo členov. Spôsobenie škody protiprávnym a zavineným konaním týchto osôb sa považuje za škodu spôsobenú zavineným protiprávnym konaním samotnej právnickej osoby (§ 420 ods. 1 <https://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=31&p=1352631-1352631&f=2> Občianskeho zákonníka).

46. V konaní mal súd jednoznačne preukázané, že medzi STAVTEX a STRABAG existovali obchodno-záväzkové vzťahy, ktoré zostali čiastočne nedoriešené. Spoločnosť STAVTEX vystupovala ako zhotoviteľ diela a STRABAG ako objednávateľ, pričom nemal zhotoviteľ uhradené pohľadávky od objednávateľa. V záujme dosiahnutia nápravy sa uskutočnili stretnutia zástupcov spoločnosti STAVTEX so zástupcami spoločnosti STRABAG, na ktorých sa riešila otázka vyporiadania vzájomných pohľadávok a záväzkov. Žalovaný v 2. rade tak na stretnutiach ako aj následne v listoch vystupoval vždy ako konateľ spoločnosti STAVTEX. Oba listy svedčia o tom, že sa týkali obchodnej spoločnosti STAVTEX, nikdy v nich žalovaný v 2. rade nevystupoval ako súkromná osoba, stojaca mimo právnickej osoby. V konaní bolo preukázané, že listy boli napísané po dohode s druhým spoločníkom a konateľom STAVTEX. Takto si prejav vôle vykladali aj ostatné osoby, vypočuté v konaní, teda s výnimkou žalobcu, ktorý tvrdil, že išlo o

konanie žalovaného v 2. rade ako fyzickej osoby. S poukazom na existenciu miestneho, časového a vecného vzťahu k plneniu danej činnosti, súd konštatuje, že žalovaný v 2. rade bol v čase vyhotovenia listov konateľom a od 05.05.2017 aj spoločníkom spoločnosti STAVTEX, spoločnosť STAVTEX mala so spoločnosťou STRABAG zmluvné vzťahy a z týchto vzájomných vzťahov mala spoločnosť STAVTEX voči STRABAG aj nevyporiadané finančné nároky. Práve v súvislosti so všetkými týmito vzťahmi je možné ustáliť jedine ten záver, že korešpondencia sa týkala obchodných vzťahov oboch spoločností výlučne ako dvoch právnických osôb. V konaní žalobca nepreukázal, že by žalovaný v 2. rade ako fyzická osoba komunikoval osobne sám za seba, výlučne len vo svojom mene, niekedy so spoločnosťou STRABAG. Ak aj žalobca poukazuje na prvý list a jeho formulácie v prvej osobe jednotného čísla, ako už bolo uvedené, nemožno posudzovať tento list po jednotlivých vetách samostatne, pretože sa v ňom inak nachádzajú aj formulácie, ktoré deklarujú, že sa list týka obchodnej spoločnosti STAVTEX a jej obchodných vzťahov so STRABAG. Komunikácia medzi spoločnosťami prebiehala vždy len na úrovni právnických osôb, ktoré na realizáciu svojej činnosti použili práve štatutárneho zástupcu - konateľa (v prípade STAVTEX), resp. iné poverené osoby, oprávnené konať v ich mene (v prípade STRABAG).

47. Na základe toho, že žalovaný v 2. rade konal v mene právnickej osoby - spoločnosti STAVTEX, boli oba listy prejavom vôle tejto spoločnosti, a nie jeho vôle ako fyzickej osoby. Žalovaný v 2. rade preto nie je v tomto spore vecne pasívne legitimovaným subjektom, a to ani vo vzťahu k nároku na ochranu osobnosti ako aj náhrady škody.

48. S poukazom na to, súd žalobe žalobcu voči žalovanému v 1. rade v celom rozsahu vyhovel a vo vzťahu k žalovanému v 2. rade ju v celom rozsahu zamietol (výrok V).

49. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

50. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

51. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

52. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca bol v konaní úspešný vo vzťahu k žalovanému v 1. rade, súd žalobcovi priznal voči žalovanému v 1. rade nárok na plnú náhradu trov konania.

53. Žalobca v priebehu konania uvádzal, že je krajne nespravodlivé, aby za okolností, keď neexistuje subjekt, ktorý by mohol odškodniť žalobcu za to, že bolo zasiahnuté do jeho osobnostných práv, bol žalobca nútený zaplatiť ešte dokonca žalovanému v 2. rade trovy konania. Celá okolnosť by mala ísť na vrub žalovaného v 2. rade, ktorý celú situáciu spôsobil podľa žalobcu. Je to od žalovaného v 2. rade drzosť, že si v konaní uplatňuje nárok na náhradu trov konania. Súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, a to z dôvodu, že zásada úspechu v spore sa premieta v ustanovení § 255 CSP ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. Úspech vo veci súd vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Samotná zásada úspechu vo veci charakteristická pre sporové konanie sa uplatní tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli. Procesný úspech sa určuje vo vzťahu k predmetu sporu úspechom, tj. víťazstvom v spore. V tomto prípade mal plný úspech aj samotný žalobca ako aj žalovaný v 2. rade. Žalobca vo vzťahu k žalovanému v 1. rade a žalovaný v 2. rade voči žalobcovi, pretože súd žalobu žalobcu voči žalovanému v 2. rade zamietol. V nadväznosti na to súd uvádza, že žalobca je tou osobou, ktorá ovláda spor. Bolo len na ňom, koho označí za žalovaného a to, že prebehlo dokazovanie, výsledkom ktorého bol jeho úspech len vo vzťahu k žalovanému v 1. rade, nemôže byť na úkor toho, kto sa v konaní bráni a preukazuje, že sa ho vec netýka. Práve žalovaný v 2. rade bol posúdený ako subjekt, ktorý nie je vecne pasívne zodpovedným, pričom samotný žalovaný v 2. rade od začiatku namietal túto skutočnosť a popieral akúkoľvek osobnú zodpovednosť voči žalobcovi. Súdu sa javilo spravodlivé práve to, že žalovaný v 2. rade má nárok na náhradu trov konania tiež; bol v konaní úspešný, preto mu aj tento nárok v plnom rozsahu priznal voči žalobcovi. Súd nezistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by mal postupovať podľa § 257 CSP a náhradu trov konania žalovanému v 2. rade nepriznať. Žalobca bol od začiatku sporu zastúpený právnym zástupcom, preto možno predpokladať, že osoba kvalifikovane právnicky vzdelaná konala odborne a podľa toho označila aj žalovaného. Žalobca vedel, že ide o sporové konanie a sám počas konania zvažoval (čl. 374), či vezme žalobu späť voči

žalovanému v 1. rade, keďže skôr už by išlo len o akademický spor a reálna vymoženosť nárokov sa javila byť nulová. Žalovaný v 2. rade sa v konaní bránil, čo je jeho právom a samozrejme aj povinnosťou, pretože v opačnom prípade, tj. v prípade jeho pasivity, by mohol dopadnúť prípadne aj tak, že skutkové tvrdenia žalobcu by súd považoval podľa § 151 ods. 1 CSP za nesporné. Ustanovenie § 257 CSP nevytvára priestor na nekontrovateľnú voľnú úvahu súdu, slúži na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda inými slovami, na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok. Keďže súd nezistil ani jeden z dôvodov hodných osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti a taktiež ani nepriaznivú sociálnu situáciu na strane žalobcu, nepristúpil k aplikácii tohto ustanovenia. Vzhľadom na to rozhodol súd tak, že žalovanému v 2. rade priznal nárok na náhradu trov konania ako úspešnej strane sporu proti žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

V prípade, že si povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.